

Leto 5. Štev. 12. PRILOGA ZA MLADINO. 1936. dec. 8.

Marijine družbe.

Človek brez vere, — drevo brez sadu.

Dandanes se pripoveduje mnogo o ljudeh, ki nimajo nobene vere. In to pripovedovanje ni laž, ni pravljica, ampak žal, čista resnica. Samo malo globlje se ozrimo v svet, in v življenje nekaterih ljudi, in zapri bodemo oči, saj ni mogoče vernemu in poštenemu človeku brez težkega srca gledati današnjega življenja! In ljudje se neprestano pritožujejo in izprašujejo, zakaj je tako hudo na svetu, — zakaj moramo toliko trpeti? Sestre! Ni mogoče, da bi bilo drugače. Moderni svet je postal vladar sveta. On hoče, da ga poslušamo vsi. Svetovna vojna je zapustila bridke posledice, ne samo, da je iztrgala iz družinskih krogov — ljubljene očete, sinove in brate, ampak tudi na verskem polju je zapustila svoje težke sledove. Ona je začetnica vsega gorja. Koliko nam jih ni uničila telesno, toliko več nam jih je vrnila duševno uničenih in propalih. In največ se je navzela mladina tega duha, za katerim stopa sedaj kakor za najslavnejšim zmagovalcem. Zamrl je duh ljubezni, vzajemnosti in iskrenosti, vse drugo se je naselilo na njegovo mesto. Ljudje po svetu živijo, kar tja v en dan, nemeneč se za Boga in dolžnosti, ki jih vežejo do Njega. Dekle, hčerka, dobrih vernih krščanskih starišev, se je podala v tujino, ter tam vstopila v zakon z drugovercem, več ji je on, kot vera njenih očetov. Brez premisleka sklepa zakonsko zvezo z njim, s katerim ji bo dano živeti mogoče le nekaj let, — morda le nekaj dni. Kam drve nesrečnica, kaj mislijo taki stariši, ki dovoljujejo take zveze. Kako se bodo zagovarjali pred Bogom, ko jih bo poklical na odgovor? — Saj že tukaj kaznuje ljubi Bog take zveze, njegova jeza neizostane niti nedolžnim otrokom, ampak prehaja še iz roda v rod. Kakor Judež Iškarijot so take osebe, ki zataje svojo sveto vero, ter iz

ljubezni do tujeverca prodajajo svoje duše hudobcu. Kaj je človek brez vere? Drevo, ki stoji strto in suho ob poti! Žival služi zvesto svojemu gospodarju, — človek pa, ki sprejema toliko dobrot od nebeškega Očeta, se obrača od njega, ne da bi se mu zahvalil, in mu bil hvaležen za nje. Sestre, zato ne vprašujmo nikdar, zakaj tako hudo tepe roka božja ves človeški rod? Ne vprašujmo nikdar, zakaj nam pošilja toliko bridkih ur, in toliko gorja, da čutimo njega težke posledice vsi, tudi tisti, ki vroče ljubimo Boga! Sestre! Mi vidimo v Bogu svoj cilj; ostanimo in pojdemo na delo, ker ta čas je tu. Njive zore, in so v polnem klasju, delavcev je pa malo. Na naši zastavi je zaznamovan sveti križ. Naše duše pa zajemajo moči v sveti Evharistiji za težavno delo. Ljubimo službo božjo, ljubimo vse, kar nas veže z Bogom. Naša pota bo mnogokrat Večni posipal z ostrim trnjem preizkušenj, toda ljubljene sestre, ne ustrašimo se ničesar, tudi najtežjih preizkušenj, ker z nami je Bog. Pot, po kateri nam je hoditi, vodi k Njemu, — ta pot je zlati ključ, kateri nam bo odprl nebeška vrata. Hodimo za Kristusom, vzamimo Njegov križ na svoje rame, ker le v njem je rešenje.

Vika Razlagova.

Predga vlč. g. Franc Orešnik-a, slov. izseljencem v Franciji.

Dragi mi v Kristusu!

„Nihče ne more služiti dvema gospodoma; ali bo namreč enega sovražil in drugega ljubil, ali se bo enega držal in drugega zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mamonu.“ (Mt. 6, 24)

Že tam od prvega greha sem je človeški rod razdeljen v — dva tabora. Nad enim vihra rudeče-črna cunj: znamenje prelite krvi in smrti; nad drugim mirno plapolala bela zastava: simbol veselja, miru, življenja, sreče. V prvem tiransko zapoveduje hudobni angel: hudobni duh; v drugem kraljuje ljubezen. V enem se osebno napihuje zapeljivec človeškega rodu; v drugem se očetovsko smehlja nebeški oče svojim otrokom. Na eni strani torej: umiranje — smrt — večna revščina; na drugi strani: mir, veselje, ljubezen, življenje, večno bogastvo. Bog in Mamon si stojita nasproti! Za katerega se bomo odločili?

Predno se pa odločimo, pogledajmo nekoliko v oba tabora in se prepričajmo na lastne oči, kje je prava sreča: kje pravo resnično, neminljivo bogastvo.

I. Mamon — nasveti Mamona — pot in konec onih, ki slede, žive po teh nasvetih.

1) *Mamon* — Dragi moji! Mamon?! Čudna stvar, s katero je Jezus Kristus hotel veliko povedati. Hotel je namreč z njo označiti bogastvo; in sicer napačno bogastvo. Napačno, kajti trenutno; nasičujoče le naše nižje nagone in strasti, ki izhajajo iz upornega mesa, in potemtakem minljive kot pokvarjeno meso samo. Napačno, sem dejal tudi zato, ker naše srce — hoče biti srečno večno. Globočine našega srca so neizmerne. Bogastvo, ki ni sposobno, da zadosti temu globokemu teženju po bogastvu,

ni pravo bogastvo; nasprotno: to je revščina, odeta s plaščem bogastva; to je na zunaj krasno oblečen graščak, pod katerega svilenim plaščem se skriva — že gnilo, od črvov razorano telo.

Bogastvo?! Nisem še srečal človeka, ki bi ne hotel, ki bi živo ne hrepenel biti večji, imeti kaj več, biti popolnejši, biti srečnejši; skratka: obogateti samega sebe, svojo osebo, to je: biti bogatejši. Naša narava je namreč polna želja, želja po lepoti in dobroti; polna hrepenenja po miru in sladkosti; polna neizmernega teženja po ljubezni. Dokler nismo dosegli večne lepote in dobrote, dokler nismo užili sladkosti večnega miru, dokler nismo pomohli svojega srca v osvežujoči in poživljajoči večni ljubezni, tako dolgi smo pravi reveži, ki veliko bolj životarimo nego živimo. Kajti naše pravo bogastvo je v lepoti in dobroti, v sladkem miru ter opajajoči ljubezni.

Tek za bogastvom je torej opravičljiv in nujen, ker v skladu s zahtevki človeške narave. Toda kar je napačno, je to, da iščemo utešenja po bogastvu v stvareh, ki nam ga ne morejo dati; v načinih, ki ne odgovarjajo razumni človeški naravi, ampak veliko bolj tistemu delu v človeški naravi, ki nam je skupen z živalmi. Ali ne samo to, da je tako ravnanje napačno, ampak je tudi zločinsko; zločinsko napram samim sebi in napram Bogu, to je: grešno.

Pa mi boste mogoče dejali, dragi moji, da je nemogoče, brezumno, da bi pameten človek iskal napačno bogastvo: laž?! Toda jaz vam pravim, da je mogoče, četudi nespametno. In to tem lažje, ker je nekdo, ki skuša z ene strani premotiti človeško pamet s tem, da si prizadeva vtisniti enodnevnim stvarjem, ki so danes in jih jutri več ni, da si prizadeva vtisniti videz trajnosti; z druge strani pa neti upor v našem mesu, kjer najde zveste zavestnice v nemirnih strasteh. Kajti zavedati se moramo dobro, dragi moji, da je duh sicer voljan; ali meso je slabo; in da meso poželi zoper duha. In ta skrivnostni „nekdo“, dragi, ni nihče drugi kot hudobni duh ali mamon.

2) *Nasveti hudobnega duha.* — Le prisluhnimo nekoliko la-skavo-zapeljivim nasvetom hudobnega duha.

Ali ni bil hudobni duh tisti, ki je v kačji podobi sikal prvi ženi sladke, a s strupom prepojene besede rekoč: Vzemi in jej sad, katerega vama je Bog prepovedal; in odprla se vama bodo oči; bosta kakor Bog, ker bosta poznala dobro i zlo. Ali ni bil hudobni duh tisti, ki se je splazil v denarnega bogastva žejno srce Judeža in mu vdihnil — največji zločin, šepetajoč mu: „Izdaj svojega Učitelja in Gospoda, in dobil boš zato denarja, kolikor boš hotel. Sreča se ti smeji: bogastvo! Denar, denar!“ — Hudobni duh je tisti, ki se nam često približa v uri žalosti s „tolažilnimi“ besedami: „Stegni svojo roko po steklenici, po kozarcu, in videl boš, da boš pozabil, da ti bo lažje, da boš srečnejši, da boš srečnejša.“ — Hudobni duh je tisti, ki nam kliče na uho v uri veselja, razpoloženja: „Še še nekoliko! Prepusti se; sedaj je prilika, da se izživiš.“ — Uporni angel hoče

biti očetovski svetovalec mladeniču, ko se v njem oglašajo prve strasti, in pravi: „Daj hladila strastem! Pozneje ti bo lažje! Saj te nihče ne vidi?! Uživaj, dokler si še mlad! Mladost mine in se ne vrne več nikoli!“ — Ko se mu je posrečilo, da je spravil na pot nečistosti nedolžno dekle, in ko se le-to boji — pred sramoto, ki jo čaka, takrat jo uporni angel vodi še naprej svetujoč ji: „Otresi se življenja, ki je proti tvoji volji vzkliko pod tvojim srcem! Kolika sramota, ako svet zve za tvoje skrivnostne iz sramotne odnošaje!“ — In fantu: „Kako boš neki preživel toliko sramoto?! Stegni svojo trudno roko po rešilnem orožju: le en trenutek in vsega bo konec; nastopil bo blagi večni mir. Glej, hladni valovi že željno kipe proti tebi, da te sprejmejo v svoje naročje in za vedno izbrišejo za teboj sled sramote“.

3) *Pot onih, ki živijo po teh nasvetih ali: sadovi nasvetov hudega duha.* Ozrimo se sedaj nekoliko na s krvjo in s solzami zaznamovano pot onih, ki izvršujejo nasvete hudobnega duha. Poglejmo, dragi moji, kakšno je bogastvo, kakšni so sadovi, ki so dozoreli na košatem drevesu nasvetov hudobnega duha.

Prvi sad, ki je padel s tega drevesa, je bil padec prvega človeka in z njim vsega človeškega rodu v brezno večnega prekletstva. Prva dva človeka, sta si bila srečnejša, bogatejša, ko sta spoznala, da sta gola; ko so se naenkrat začele v njihju obujati uporne strasti?! Ali je ta mir bil lepši od onega, ko sta se še svobodno pogovarjala s svojim Stvarnikom v raju?! Ali je bila njuna vest sedaj lažja, mirnejša? Zakaj sta se potem skrivala pred božim klicem in njega obličjem? Mir je zapustil njune duše v trenutku, ko je greh oskrnil njihju srca. — Nesrečni apostol Judež, je-li bil veliko srečnejši potem, ko je izdal svojega in našega Odrešenika za 30 srebrnikov? Ali se ni v očitkih vesti valjal po tleh? Drugi sad obljubljenega bogastva mamonovega je dozorel: Judež se je v obupu obesil. — In mi! Ali nas ne zaboli v dno duše, ko smo se streznili, potem ko smo hoteli v kozarcu potopiti svojo žalost? — Mladenič, ki je iskal zadovoljstva, sreče v utešenju svojih nižjih nagonov po nasvetih hudobnega duha v nečistem življenju, ali je postal srečnejši? Se mu li mar ne prignusi to življenje po vsakem takem dejanju? Ali se ne skriva sam pred seboj, pred svojo slabostjo, pred grehom, pred strastjo, ki ga z vedno večjo silo priganja k novim zablodam?! Fant, kje je tvoja moč? Kje tvoja mladeniška svoboda? Kje tvoje pravo telesno in duševno bogastvo? Ni ga več! Skopnelo je. Kajti bolnišnice so polne nečistnikov; in umobolnica je često zadnji nečistnikov dom. Mislim pa, da mi nihče ne bo rekel, da so oni, ki se zvijajo na bolniških posteljah v najgnusnejših bolečinah, ali pa oni, ki divjajo kot besne živali po umobolnicah, da so ti-le srečni?! Prav poje hrvaška pesem: za jedan časak radosti, hiljadu dana žalosti. In ubogo zapeljano dekle, ki je pod vodstvom, na povelje hudobnega duha ugasnila pod svojim srcem novo življenje iz strahu pred sramoto; ali ni mar pomnožila svoje sramote pred samo seboj: pred svojo vestjo in pred Bogom?

Neprestani klic vesti „morilka“ ji polni ušesa; in neredko se zgodi, da zgubi um? — Da, hladni valovi so v svojem smrtnem objemu ugasnili žalost — za trenutek; da, za trenutek; kajti za hladnim — zidovjem se prične za take nova žalost, ki je večna: večno pogubljenje.

4) *Konec onih, ki uživajo sadove nasvetov hudobnega duha.* — Vidite, dragi moji, gnile sadove na videz tako lepo cvetečega drevesa nasvetov hudobnega duha. Kje je v takem življenju oni blaženi mir, po katerem hrepeni vsaka človeška duša? Kje toliko pričakovano veselje, radost? Kje ona lepa, sladkosti polna idealna ljubezen, o kateri so sanjala naša mlada srca? Poteptana je v blatu strasti, v uničujočem ognju mesa. Skratka: kje je ono pravo človeško bogastvo, ki nas more res obogatiti: osrečiti? V peklenškem brezdnju, pod zasmehujočim pogledom hudobnega duha, ki je vodil nesrečne nesmrtni duše v večno pogubljenje. Zakaj tisti, ki so se uvrstiti prostovoljno v vrste mamona, tisti počenja delo mesa: nečistovanje, nesramnost, razuzdanost, malikovanje, čaranje, sovraštvo, zdražbe, zavist; in kar je temu podobnega. In sveti apostol Pavel pravi, da „kateri take reči počenje, ne bodo podedovali nebeškega kraljestva“ (Gal. 5, 19-21). Zakaj konec takih del je smrt, smrt večna (Rom. 6, 21).

II. Bog: pravo bogastvo — pot k temu bogastvu — ta pot je težka, toda vesela.

1) *Bog: pravo bogastvo.* — Prepričan sem, dragi mi v Kristusu, da se niste preveč navdušili za življenje onih, ki iščejo bogastva, sreče pod vodstvom mamona-lažnika. Hudobni duh je namreč oče laži, in njegova glavna naloga je varati in slepiti človeški rod.

Pravo bogastvo bo torej drugje. In povem Vam, da ga ni izven Boga; da je Bog sam tisto bogastvo, ki ga išče vsaka človeška duša; namreč: mir, veselje, življenje, ljubezen. Saj smo slišali nešteto krat iz ust Gospodovih: „Mir z vami“, „svoj mir vam dam“, „jaz vam dam svoj mir“ in: „Bog je ljubezen“, „jaz sem življenje“ itd. Da, dragi moji, Bog edini more napolniti neizmerno praznoto naših duš, Bog edini nas more v resnici obogatiti: osrečiti.

2) *Pot k temu bogastvu.* Poslušajmo in oglejmo si nekoliko, kaka je pot, ki vodi k temu bogastvu.

Bog ne kliče željnimi svetnega bogastva: goljufuj in kradi, ampak: blagor ubogim v duhu.

Bog ne kliče razžaljenim, zaničevanim in zatiranim po krivici: sovraštvo, maščevanje, uprite se, prelivajte kri; ampak: blagor krotkim, ker bodo posedli kraljestvo božje! in: odpusti nam naše dolge kakor tudi mi odpustimo svojim dolžnikom; kajti če ne odpustite ljudem, tudi vaš oče vam ne bo odpustil vaših pregreškov.

Bog ne kliče onim, ki jih razgrevajo nečista poželenja in strasti: pojdi in uteši svojo žejo v nečistem življenju; ampak: blagor čistim, zakaj ti bodo Boga gledali.

Bog ne kliče preganjanim: zob za zob, udarec za udarec; ampak: blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene preganjali in zasramovali in vse hudo zoper vas lažnivo govorili. Veselite se in radujte se, zakaj vaše plačilo je veliko v nebesih.

Taka je pot, ki jo je začrtal Gospod onim, ki žele priti enkrat do pravega večnega bogastva: Do Boga.

3) *Ta pot je težka.* Dejali mi boste gotovo, dragi moji, da je težka ta pot. Da, težka. Toda kar je težko, je često veselo, in postane lahko, kadar nas podpira ogenj ljubezni. Prepričan sem, da bi se marsikateri in marsikatera izmed vas ne napotil(a) v hladno tujino za kruhom, da bi marsikateri(a) ne hotel(a) prenašati tega trpljenja brez posebnega vzroka. Ali misel, da bo s tem mogel(gla) — pomagati svojemu dragemu očetu, svoji ljubi mamici, svoji ženi ali svojemu možu, bratom in sestram, svojim otročičem, vse to, dragi mi, ljubezen do teh vam najdražjih bitij vam je pomagala, da ste s pogumom, da ste z veseljem prenašali in še prenašate vse bridkosti in težave, ki jih srečate na poti življenja v tujini. To je prvo sredstvo, ki nam lajša breme na teški poti.

Z druge strani pa nas gotovost, da nas Bog podpira s svojo milostjo, da nas ne bo nikoli zapustil, ta gotovost nas navdaja z neomejeno korajžjo. Dragi moji, imejmo trdno zaupanje v našega dobrega Očeta, ki nas vedno kliče k sebi rekoč: pridite k meni vi vsi, ki se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom odrešil. Ne bodimo meloverni; saj je vendar on naš oče. „Poglejte ptice pod nebom: ne sejejo in ne žanjejo in ne spravljajo v žitnice, in vaš nebeški Oče jih živi. Ali niste vi več vredni ko one?“

Vrhu vsega tega pa nas mora navduševati dolga vrsta onih, ki so pred nami hodili po tej poti, in ki je danes krasi svetniška krona. O vsi svetniki prosite za nas!

III. Zaključek.

Dragi moji! Res dolga in težka še bo pot, daleč je še naš cilj, — burni viharji nas še pričakujejo. Toda mi ne bomo obupali sredi valov. Zateči se hočemo v stiskah in težavah v naročje Matere božje in obljubiti Mariji:

„Zvezda vodnica, tvoji mornarji,
Vrgli ne bomo vesla iz rok,
Dokler ne bomo v tvoji se zarji
Zbrali ob tebi v radostni krog.“

Kajti mi smo pogumni tvoji mornarji, zdrava Marija, zvezda neba! Ti — nas očuvaj, ti nas obvarjaj, ti nas pripelji preko morja!

In ti, o dobri Jezus, napolni že danes s svojim bogastvom naša slabotna srca! Pridi sam, poživi nas, ostani z nami za vedno! Glej moja duša te kliče vsa onemogla: „Pridi, pridi, skleni se z menoj, naj bo torej srce moje dom prijeten tvoj!“

Tigy, dne 6. septembra 1936.

Brezmadežna, skrij mladino pod
svoj materni plašč!

Pisma.

Dragi Teofil!

Neizmerno me veseli, da si materinski den tak lepo, v pravom krščanskem duhu obhajao i da so te bogale tvoje matere. Zaistino velika boža dobrota, da si je v tak kratkem časi pridobol. Za to veliko miloščo moraš biti globoko zahvalen. Ta zahvala bo v tom obstojala, da vse, ka si dosegno, pripišeš do broj Materi Mariji, ki ti je na svoj den to veliko miloščo sprosila. Vsikdar naj ti šepeče duša: Mamika mi je to miloščo sprosila, rad bom jo meo zato, rad i ešče bole goreče, kak dozda, bom širio njeno čast, z celim srcem bom jo nasledüvao, da se napunim ž njenimi jakostmi.

I če želeš znati, štera njena jakost se v tebi njej najbole dopadne, ti ovadim, da tistivi dve, z šterima je mati Boža postala: poniznost i čistoča. Ponizen bodi. Rad prenašaj vse kritike, štere čuješ od sebe i svojega delovanja, od šterekoli strani prido. Nikdar ne pravi niedne pohvalne reči od sebe. Nikdar ne grajaj drüge, zakaj ne delajo tak kak ti. Predvsem pa pravi iz celoga srca po šegi našega dobrega naroda, če te što hvali: Hvala Bogi. To je nebeski guč. V nebesaj niti ne poznajo drüge reči, kak zahvale, kak zahvalne lübezni. Nikdar ne začni niednoga dela, ka prle ne bi proso bože pomoči, čeravno je to kratka molitvica ali kratki zdihlaj, naj bo samo povit v lübezen. I nikdar se ne müdi niti minutico pri premišlavanji svojih uspehov; ne so moji, — pravi odločno, nego Jezušovi, njemi bodi zato hvala. Tak če boš delao, prisiliš tvojega Gospoda Srce, da se ti na stezaj odpre i ti da blagoslov, kakšega nikdar ne si

pričaküvao. Bodi čisti, dragi Teofil. I čistost išči vsikdar pri Brezmadežnoj Mamiki. Ne boj se skušnjav. Kemveč jih pride, tem bolše za te, tem bole si čisti. Zmaga nad ednim telovnim poželenjom je vekša zmaga, kak vse zmage glasovitih vojskovodij celoga sveta, ki so že ovenčani z vencom slave ali šče bodo. Jaz sem tak delao v takših borbaj, kda sem šče mladi bio, da sem v prvom hipi boja križ vrgo na svoje srce i z junaškov odločnostjov povdaro: To srce je Jezušovo. Marija, čuvaj je. Z takšov odločnov rečjov je polovica skušnjave potreta i polovica zmage je zasigurana. Druga polovica zmage pa pride po navadnoj gorečoj molitvi, zlasti svetoga rožnoga venca, posebno žalostnoga, kda duša kak včelica obleče drugo skrivnost i sede na razbičano telo Gospodovo i bridko objoče nečistost, ki je te rane prizadela našemi Odküpiteli.

Sinek Theofilek! Če bi ti mogo scediti v srce tisto veselje nad takšov zmagov, štero so občütile dühovniške duše vseh časov i bodo, bi ti ne mogo niti kaplice tiste radosti podati, štera je napunila Srce tvojega Gospoda, Jezusa Kristuša i Srce tvoje prečiste Mamike, gda si ti zmagao. Njima na veselje, iz lübezni do Njeva se vojsküj i zmagao boš. Venec, ki ti ga je vplela tvoja zemelska mati, kda te je odgojila kak čistoga mladenca za dühovniški stan i ki ti ga je občüvala nebeska Mamika, bo se po takših borbaj lepšao do nepovedlive lepote, dokeč ne bo tak lepi, ka de ga šteo v nebi gledati obraz tvoje nebeske Mamike. Pa takše borbe so tüdi zato potrebne, da zmagajo, ki so slabejši i kim si dužen pomagati. O kelki so ti pomagali, da si prišeo do svojega cila! Keliki so se žrtvüvali za tebe! Keliko molili, trpeli, stradali, se zatajüvali, od sebe davali i podpirali dobre namene! Vse v te namen, da Jezuš ma dobre dühovnike i jih dosta ma. Vseh teh dobra dela so te pripelala k božemi oltari. Bog je pravičen i zato zahteva, da si zahvalen. Z svojimi vojskami i zmagami njim boš poplašao dobroto, štero so za tebe poklonili Večnomi. Neki so skušavani, drugi na smrtnoj vüri, tretji v betegi, siromaštvi. Vsem pomagáš, če premagáš sovražnika tvoje duše, ki je i sovražnik njihove.

Prosiš me dragi Theofil, naj molim za tebe. Molim i bom moló. To prosim jaz tüdi od tebe. Molitev naj náj zdrüži, dokeč ne bodeva zdrüženiva v nebesaj pri dobrom Jezusi i sladkoj Materi Mariji. Z tem veselim vüpanjom te prav iz srca pozdravla tvoj — Mariofil.

Moja pesem je:

Poglej ravnine širne:
od obzorja do obzorja le,
v višine gre vsemirne,
do samega Boga,
da se tam okreпча —

Potem plane
spet na zemljo,
da srca gane
z Njegovo močjo . . . ci.

Pristop iz dalnoga kraja k podpornomi društvu Doma sv. Frančiška v Črensovcih.

Pošilam malo darilce 100 Din. za Dom sv. Frančiška na čast i v zahvalo sv. Antoni, ki je bio iz reda sv. Frančiška, za vse dobrote, štere mi je naklono dugo vrsto let. Lepo je vaše delo za siromake i prelepi je vaš namen. Prosim, spomnite se v molitvi mojega strica v Ameriki, ki njemu je ime Franc. Bio je odličan mož i dober človek pa je zajžo na slaba pota, vso vero je zgübo i samo Bog zna, kak je ž njim. V zahvalo se ščem vsako leto spomniti vašega Doma z kakšim darilom. D. J.

— - —

Ki želite pristopiti k podpornomi društvu Doma sv. Frančiška, pišite na naslov: Dom sv. Frančiška, Črensovc, Slov. Krajina, pa dobite od odbora pristopnice z pravili. Letni prispevek je samo 25 par i za te mali dar se slüžijo za vas vsako leto tri svete meše, dokeč ste živi i tri po vašoj smrti do konca sveta. Spoznate dobroto, ki vam jo deli ta malenkost poklonjena siromakom? Mešnik, ki sv. meše slüži, ne sprejme nikšega dara, vse ide za siromake, naj se tem bole pomaga. — Odbor.

K podpornomi društvu Dom sv. Frančiške v Črensovcih so pristopili iz Bogojline i darüvali v Din. sledeči: po 25 par: Drvarič Jožef, Lutar Vinci, Gašpar Martin Prša Janoš, Berden Bara, Šabjan Jožef, Lopert Roza, Horvat Verona, Lopert Jožef, Nemec Vincenc, Berden Jožef, Eliáš Jožef, Küzma Treza, Küzma Ana, Benkovič Ana, Smej Štefan, Maučec Jožef, Casar Treza, Zadravec Štefan, Casar Matjaš; po 50 par: Smej Magda, Gutman Magda, Kočar Ivan, Kočar Leopold, Bojnec Jožef, Bojnec Janoš, Camplin Štefan, Sredi Imre, Vogrin Janoš, Lopert Franc, Marič Ana, Ošljaj Štefan, Šabjan Franc, Benkovič Jožef, Benkovič Štefan, Benkovič Jožef, Štefko Jožef, Ferenc Janoš, Rožman Treza, Casar Jožef, Nemec Ivan, Velberí Jožef; po 75 par: Puhan Janoš, Marič Jožef; po 1 Din: Novak Janoš, Špolarič Štefan, Lukač Jožef, Horvat Štefan, Gutman Anica, Brelj Anton, Puhan Jožef, Kocuvan Janoš, Benkovič Rudolf, Neimentüvan, Eliáš Jožef, Maučec Franc, Štefko Janoš, Bojnec Marika, Vogrinec Jožef, Lopert Treza, Puhan Ana, Kerman Matjaš, Glavač Julia, Šumak Karol, Šumak Jožef, Casar Ivan, Ošljaj Janoš, Rožman Martin, Gutman Ludvik, Gutman Štefan, Bagari Janoš, Horvat Štefan, Varga Jožef, Klar Štefan, Casar Matjaš, Zadravec Jožef, Kološa Martin, Horvat Ivan, Petek Jožef, Donša Jožef, Puhan Štefan, Ferenc Jožef, Horvat Jožef, Velberí Roza, Velberí Jožef, Casar Martin, Benkovič Ferenc, Casar Pavel, Casar Matjaš, Vogel, Puhan Klara, Horvat Ferdo, Casar Janoš, Lovrenčič Matjaš, Horvat Jüri, Lopert Martin, Puhan Klara; po 1-25 Din: Vogrin Marija; po 1-50 Din: Vogrin Ana, Rogač Jožef, Horvat Ana; po 2 Din: Horvat Jožef (Kotnjek), Horvat Jožef iz Vreja, Štessel Johana, Hajdinjak Ana, Puhan Ana, Bajlec Ivan, Vogrin Štefan, Kočar Jožef, Berden Janoš, Gregorec Matjaš, Malič Justina, Gutman Andrej, Horvat Martin, Gutman Jožef, Puhan Štefan, Horvat Jožef, Horvat Janoš, Puhan Janoš, Puhan Štefan, Maučec Jožef, Puhan Franc, Pucko Štefan, Puhan Roza, Horvat Franc; Kardinar Jožef 2-50

Din; Lopert Peter 5 Din; Berden Ignac 3 Din; Ošljaj Franc 3 Din; Neimienjani 5 Din; Pintarič Janoš 5 Din; Horvat Anica Vrščina 3 Din; Neimienjani 5-50 Din; Puhan Jožef. — Sveti Frančišek naj vam sprosi blagoslov za dušo i vrednost. — Odbor.

Rešitev vganek II. snopiča.

1. *Kakše trpljenje majo duše pokojnih v očiščiliščih?*
2. *Kakše veselje majo duše pokojnih v očiščiliščih?*
3. *Kak dolgo trpijo duše v očiščiliščih?*

Rešitev je sledeča:

1. Duše v očiščiliščih majo trojno trpljenje: a) ka ne morejo uživati Boga i to je to največje trpljenje, b) gorijo v nevgasljivom ognji i c) trpijo posebne kaštige za svoje posebne grehe, na priliko pijanci so vsikdar žedni, gizdavci vsikdar ponižani, ošpotani, trdosrčnim ne pomagajo molitve njihovih na zemlji itd.

2. Duše v očiščiliščih majo troje veselje: a) ka Boga več z niednim grehom ne morejo razžaliti, b) ka se ne morejo pogubiti i c) ka stalno pridejo ednok v nebesa.

3. Duše tak dolgo trpijo v očiščiliščih, dokeč neso plačale vsega svojega duga, šteroga so si z grehi zaslužile. Na konci sveta se pa vse rešijo očiščilišča i idejo v nebesa.

Popolnoma ničče ne rešo, delno več. Za teh pokojne se služi na božič edna sv. meša.

Nove vganke.

1. *Kakše veselje majo zveličanih v nebesaj?*
2. *Kakšo trpljenje majo zveličani v nebesaj zavolo grehov njihovih domačih, štere so zapustili?*
3. *Gda se dokonča veselje zveličanih?*

Ki vse tri vganke dobro reši do konca decembra, dobi za dar lepo čtenje.

Pošta.

Širitelom naznanjamo, da smo njim poslali nabiralne pole za naročnike za l. 1937. Na polo se vsaki naročnik lastnoročno podpiše i sam spiše tudi notri, keliko naročnine plača. Za novo leto se naprejplača 4 Din., ta sme se pa več tudi. Te penez i druga pola z naročniki se more do 15. januara poslati na upravo Mar. Lista v Črensovce, prva pola pa ostane pri širiteli, kde se naročniki sami podpišujejo. Pole točno spunite i pošlite pravočasno v Črensovce. Poštino si odračunajte. — Uprava Mar. Lista v Črensovcih.